

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 276

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 martie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
65.		329.	7
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	
	2	330.	7
344.		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice	2	331.	7
		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	
		332.	8
		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	
		333.	8
		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	
		334.	8
		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	
		335.	9
		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	
		336.	9
		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
		Decizia nr. 213 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	9–11
		Decizia nr. 231 din 9 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 și 206 din Codul penal	11–12
		Decizia nr. 233 din 9 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	13–14
		Decizia nr. 236 din 9 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 143 din 18 octombrie 2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 934 din 19 octombrie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 martie 2006.
Nr. 65.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 143/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 344.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru consacarea zilei de 8 aprilie ca
„Sărbătoarea etniei romilor din România“****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se consacră „Sărbătoarea etniei romilor din România“, care se sărbătorește în fiecare an în ziua de 8 aprilie.

Art. 2. — (1) Ministerul Culturii și Cultelor, autoritățile administrației publice centrale, cu atribuții în domeniul asigurării egalității de șanse și al combaterii discriminării, celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale pot sprijini material și financiar organizarea de manifestări publice și a unor acțiuni social-culturale dedicate sărbătoririi acestei zile.

(2) Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune vor reflecta în cadrul programelor special destinate minorităților naționale manifestările dedicate acestei zile.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 martie 2006.

Nr. 66.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru consacarea zilei de 8 aprilie
ca „Sărbătoarea etniei romilor din România“**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru consacarea zilei de 8 aprilie ca „Sărbătoarea etniei romilor din România“ și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.

Nr. 345.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii,
al unității sau al unor părți ale acestora****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prevederile prezentei legi reglementează condițiile în care se realizează protecția drepturilor de care beneficiază salariații, prevăzute în contractele individuale de muncă și în contractul colectiv de muncă aplicabil, în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora către un alt angajator, ca rezultat al unei cesiuni sau fuziuni, potrivit legii.

Art. 2. — Prevederile prezentei legi se aplică transferului de întreprinderi, unități sau părți ale acestora situate pe teritoriul României, indiferent de natura capitalului social.

Art. 3. — Prevederile prezentei legi nu se aplică personalului navigant din marina comercială.

Art. 4. — În sensul prevederilor prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *cedent* — persoana care își pierde calitatea de angajator față de salariații întreprinderii, ai unității sau ai unor părți ale acestora, transferate în condițiile prevăzute la art. 1;

b) *cesionar* — persoana care dobândește calitatea de angajator față de salariații întreprinderii, ai unității sau ai unor părți ale acestora, transferate în condițiile prevăzute la art. 1;

c) *salariat* — persoana încadrată în muncă în baza unui contract individual de muncă;

d) *transfer* — trecerea din proprietatea cedentului în proprietatea cesionarului a unei întreprinderi, unități sau a unor părți ale acestora, având ca scop continuarea activității principale sau secundare, indiferent dacă urmărește sau nu obținerea unui profit;

e) *reprezentanții salariaților* — reprezentanții organizațiilor sindicale sau, în cazul în care nu există sindicat, persoanele alese și mandatate să reprezinte salariații, potrivit legii.

CAPITOLUL II

Drepturile salariaților

Art. 5. — (1) Drepturile și obligațiile cedentului, care decurg din contractele individuale de muncă și din contractul colectiv de muncă aplicabil, existente la data transferului, vor fi transferate integral cesionarului.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care cedentul este subiectul procedurii de reorganizare judiciară sau faliment, potrivit legii.

Art. 6. — (1) Anterior datei transferului, cedentul are obligația notificării cesionarului cu privire la toate drepturile și obligațiile care urmează a fi transferate acestuia.

(2) Nerespectarea obligației de notificare prevăzute la alin. (1) nu va afecta transferul acestor drepturi sau obligații către cesionar și nici drepturile salariaților.

Art. 7. — Transferul întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora nu poate constitui motiv de concediere individuală sau colectivă a salariaților de către cedent ori de către cesionar.

Art. 8. — În cazul în care transferul implică o modificare substanțială a condițiilor de muncă în detrimentul salariatului, angajatorul este responsabil pentru încetarea contractului individual de muncă.

Art. 9. — (1) Cesionarul are obligația respectării prevederilor contractului colectiv de muncă aplicabil la data transferului, până la data rezilierii sau expirării acestuia.

(2) Prin acord între cesionar și reprezentanții salariaților, clauzele contractului colectiv de muncă valabil în momentul efectuării transferului pot fi renegociate, dar nu mai devreme de un an de la data transferului.

(3) În situația în care, în urma transferului, întreprinderea, unitatea sau părți ale acestora nu își păstrează autonomia, iar contractul colectiv de muncă aplicabil la nivelul cesionarului este mai favorabil, salariaților transferați li se va aplica contractul colectiv de muncă mai favorabil.

Art. 10. — (1) În situația în care, în urma transferului, întreprinderea, unitatea sau părți ale acestora își păstrează autonomia, reprezentanții salariaților afectați de transfer își mențin statutul, atribuțiile și funcția dacă sunt îndeplinite condițiile de reprezentare, potrivit legii. În situația neîndeplinirii condițiilor legale de reprezentare, salariații transferați își aleg reprezentanții, conform legii.

(2) Dacă în urma transferului întreprinderea, unitatea sau părți ale acestora nu își păstrează autonomia, salariații transferați vor fi reprezentați, cu acordul lor expres, de către reprezentanții salariaților din întreprinderea cesionarului, până la constituirea sau investirea unor noi reprezentanți, în condițiile legii.

(3) Dacă mandatul reprezentanților salariaților afectați de transfer încetează ca urmare a transferului, aceștia vor beneficia în continuare de măsurile de protecție prevăzute de lege.

Art. 11. — În cazul în care cedentul sau cesionarul preconizează măsuri în privința salariaților proprii, se va consulta cu reprezentanții salariaților, în scopul ajungerii la un acord, cu cel puțin 30 de zile înainte de data transferului.

Art. 12. — (1) Cedentul și cesionarul vor informa în scris reprezentanții salariaților proprii sau, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți ori desemnați, pe salariații proprii, cu cel puțin 30 de zile înainte de data transferului, cu privire la:

a) data transferului sau data propusă pentru transfer;

- b) motivele transferului;
- c) consecințele juridice, economice și sociale ale transferului pentru salariați;
- d) măsurile preconizate cu privire la salariați;
- e) condițiile de muncă și de încadrare în muncă.

(2) Obligația de informare prevăzută la alin. (1) se va aplica indiferent dacă deciziile rezultate din transfer sunt luate de cesionar sau de o întreprindere care exercită controlul asupra acestuia.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 13. — (1) Nerespectarea de către cedent sau cesionar a obligațiilor prevăzute în prezenta lege constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.500 lei (RON) la 3.000 lei (RON).

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzii se fac de către inspectorii de muncă.

Art. 14. — Prevederile art. 13 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. — În cazul nerespectării de către cesionar sau de către cedent a obligațiilor prevăzute în prezenta lege, salariații ori reprezentanții salariaților afectați de transfer se pot adresa instanței judecătorești competente pentru soluționarea conflictelor individuale sau colective de muncă, conform legii.

Art. 16. — Prezenta lege intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 17. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 48/1997 privind stabilirea unor măsuri de protecție socială a salariaților în cazul transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor sau părților sociale ale societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 30 august 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 51/1998.

Prezenta lege transpune Directiva Consiliului 2001/23/CE privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 82 din 22 martie 2001.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 martie 2006.
Nr. 67.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru promulgarea Legii privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 346.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului profesional de chestor de poliție
unui comisar-șef de poliție din Ministerul Administrației
și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului comisar-șef de poliție Popa Vasile Gheorghe i se acordă gradul profesional de chestor de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 21 martie 2006.

Nr. 327.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 59 din 25 ianuarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Alexa Ion, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Tecuci, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.

Nr. 328.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 147 din data de 1 martie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Neagu Mihaela, judecător la Judecătoria Găești, se eliberează din funcție ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 329.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 119 din data de 23 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Boca Mircea, judecător la Judecătoria Câmpulung Moldovenesc, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 330.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 119 din data de 23 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Grămadă Maria, judecător la Curtea de Apel Iași, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 331.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 119 din data de 23 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Sava Decebal, judecător la Tribunalul Neamț, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 332.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 119 din data de 23 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Danciu Salomeia, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 333.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 119 din data de 23 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Labici Mihai, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 334.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 70 din data de 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Fehete Elena Daniela, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Săliște, se eliberează din funcție ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 335.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 120 din data de 15 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Macovei Alexandru Cătălin, procuror la Departamentul Național Anticorupție, nivel central, se eliberează din funcție ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 336.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 213**
din 7 martie 2006**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3)**
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte	Petre Ninosu	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Ion Predescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător	Ion Tiucă	— procuror
Kozsokár Gábor	— judecător	Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent
Acsinte Gaspar	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Firm Recom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.432/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.432/2005, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Firm Recom” — S.A. din București într-o cauză ce are ca obiect autorizarea convocării AGA a Societății Comerciale „Firm Recom” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție, deoarece prin prevederea posibilității ca instanțele de judecată să autorizeze convocarea adunării generale a acționarilor se aduce o gravă atingere dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în sensul că se poate invoca o adunare în urma oricărei cereri șicanatorii introduse de acționarii minoritari.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu următorul conținut: *„Dacă administratorii nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății va putea autoriza, cu citarea administratorilor și în conformitate cu art. 331—339 din Codul de procedură civilă, convocarea adunării generale de către persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1). Prin aceeași încheiere instanța va stabili data de referință prevăzută de art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 416 din 11 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 2 decembrie 2003, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 nu contravin prevederilor art. 44 din Constituție. Cu acel prilej Curtea a reținut, în esență, că posibilitatea conferită de lege instanței judecătorești de a autoriza convocarea adunării generale, în măsura în care persoanele abilitate nu fac acest lucru, este condiționată de nerespectarea dispozițiilor prevăzute de alin. (1) al art. 119, referitoare la obligația administratorilor de a da curs cererii de convocare a adunării generale, solicitare care cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării și care aparține acționarilor reprezentând a zecea parte din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel.

Pe de altă parte, art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 prevede că instanța judecătorească poate hotărî prin încheiere doar în ceea ce privește convocarea adunării generale, stabilirea datei de referință pentru acționarii îndreptățiți să fie înștiințați și să voteze în cadrul adunării generale, a datei ținerii adunării generale, precum și referitor la desemnarea dintre acționari a persoanei care o va prezida. Prin urmare, intervenția instanței, dincolo de deblocarea activității societății comerciale, la cererea unora dintre acționari, nu permite nici o imixtiune în activitatea internă a societății, aceasta urmând a se realiza în deplină concordanță cu principiul autonomiei de decizie a organelor de conducere, care rămân libere să hotărască cu privire la operațiunile comerciale întreprinse de agentul economic, în condițiile legii.

Atât considerentele, cât și soluția deciziei pronunțate de Curte își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi care să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Firm Recom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.432/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Maritiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 231

din 9 martie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 și 206
din Codul penal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 și 206 din Codul penal, excepție ridicată de Teodor Constantinescu în Dosarul nr. 4.224/P/2005 al Judecătoriei Craiova.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsă fiind partea Marius Nicola, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 29 alin. (1) referitoare la libertatea gândirii și a opiniilor, ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 30 alin. (1) referitoare la libertatea de exprimare, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și cele ale art. 9 și 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, privind libertatea de gândire, de conștiință și de religie, respectiv, libertatea de exprimare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.224/P/2005, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 și 206 din Codul penal**, excepție ridicată de Teodor Constantinescu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin cele două texte legale criticate „sunt încălcate grav prevederile constituționale ale art. 29 alin. (1) referitoare la libertatea gândirii și a opiniilor, ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 30 alin. (1) referitoare la libertatea de exprimare, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și cele ale art. 9 și 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind libertatea de gândire, de conștiință și de religie, respectiv, libertatea de exprimare”.

Judecătoria Craiova apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, în raport cu art. 20, 29 și 30 din Constituție, este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 205 și 206 din Codul penal, cu modificările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 205: „*Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă.*

Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 și 206 din Codul penal, excepție ridicată de Teodor Constantinescu în Dosarul nr. 4.224/P/2005 al Judecătoriei Craiova.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“;

— Art. 206: „*Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 2.500.000 lei la 130.000.000 lei.*

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 29 alin. (1) referitoare la libertatea gândirii și a opiniilor, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 30 alin. (1) referitoare la libertatea de exprimare și art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și dispozițiile art. 9 și 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind libertatea de gândire, de conștiință și de religie, respectiv, libertatea de exprimare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 205 și 206 din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 32/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 21 februarie 2002, Decizia nr. 298/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 14 august 2003, Decizia nr. 276/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 30 iulie 2004, Decizia nr. 32/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 23 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233

din 9 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rafo” — S.A. din Onești în Dosarul nr. 805/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat cu delegație la dosar, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic cu delegație la dosar, Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București, prin consilier juridic cu delegație la dosar, precum și Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. din București, prin consilier juridic cu delegație la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul Societății Comerciale „Rafo” — S.A. din Onești solicită admiterea excepției, apreciind că dispozițiile legale criticate contravin art. 16 alin. (2), art. 21 alin. (3) și ale art. 124 alin. (3) din Constituție, întrucât creează o stare de inechitate între părți și nu lămuresc înțelesul noțiunii de „expert”. Totodată, prin nici un act normativ nu sunt reglementate condițiile care trebuie să fie îndeplinite de expertul practician în reorganizare judiciară. Depune în acest sens concluzii scrise, precum și o adresă a Ministerului Justiției în care se menționează că în evidența Biroului central pentru expertize tehnice, judiciare nu există specialitatea „expert pentru lichidări judiciare”.

Consilierul juridic al Agenției Naționale de Administrare Fiscală susține respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată, depunând în acest sens concluzii scrise.

Consilierul juridic al Societății Comerciale „Petrom” — S.A. din București, de asemenea, pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată, depunând și concluzii scrise.

Consilierul juridic al Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A. din București solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că aceasta vizează aspecte de aplicare a legii de către instanța de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 805/R/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Rafo” — S.A. din Onești în cadrul judecării recursurilor declarate împotriva unor încheieri pronunțate de judecătorul-sindic în procedura reorganizării judiciare și a falimentului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dreptul prevăzut de textul de lege criticat pentru ca judecătorul-sindic să ceară părerea unui expert practician cu privire la posibilitatea de realizare a planului de reorganizare contravine principiului egalității în drepturi, dreptului părților la un proces echitabil finalizat într-un termen rezonabil și principiului independenței judecătorilor, întrucât în cadrul corpului experților judiciari nu există experți în specialitatea practician în reorganizare și în falimentul societăților comerciale și prin nici un act normativ nu sunt reglementate condițiile care trebuie să fie îndeplinite de expertul cu o asemenea specializare. În consecință, judecătorul-sindic poate să „încuviințeze o probă pentru a cărei administrare și încuviințare nu există temei legal aplicabil”.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, având în vedere că dreptul judecătorului-sindic de a consulta un expert cu privire la posibilitatea realizării planului de reorganizare nu este de natură să afecteze nici egalitatea în drepturi, nici accesul la justiție și nici independența judecătorilor, iar problema specialiștilor care pot fi asemenea experți practicieni urmează a fi rezolvată de practica judiciară.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât nu conțin prevederi contrare principiului egalității în drepturi, dreptului părților la un proces echitabil și nici independenței judecătorilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 97 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, text de lege conform căruia *„Judecătorul-sindic poate să ceară părerea unui expert practician în reorganizare și lichidare autorizat, confirmând posibilitatea de realizare a planului, înainte de admiterea lui“*.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora nimeni nu este mai presus de lege, ale

art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că textul de lege supus controlului de constituționalitate are incidență în procedura reorganizării judiciare în faza premergătoare celei în care judecătorul-sindic urmează să se pronunțe cu privire la admiterea sau la respingerea planului de reorganizare propus de părțile legal îndreptățite. Astfel, înainte de a admite planul, judecătorul-sindic va putea cere părerea unui expert practician în reorganizare și lichidare autorizat, dacă acesta confirmă sau nu posibilitatea de realizare a planului.

În aceste condiții, textul de lege se referă la un mijloc de probă util și la o probă pertinentă, care să-l ajute pe judecătorul-sindic, în coroborare cu totalitatea celorlalte probe administrate, în formarea unei convingeri cât mai corecte. Textul de lege nu stabilește obligația, ci doar dreptul judecătorului-sindic de a cere părerea unui expert, părere care, de asemenea, nu este de neînălțurat.

Prin urmare, Curtea constată că textul legal criticat nu conține nici o dispoziție contrară prevederilor constituționale invocate.

În realitate, autorul excepției invocă prevederile constituționale pretins încălcate, fără a arăta în ce constă, în concret, incompatibilitatea dintre textul de lege și normele constituționale, motivându-și susținerile prin imposibilitatea aplicării textului de lege datorită inexistenței experților de specialitate și nereglementării legale a condițiilor ce trebuie îndeplinite de experții practicieni în reorganizare și lichidare.

Așadar, Curtea constată că în cauză nu se ridică probleme de constituționalitate, ci probleme de aplicare a dispozițiilor legale criticate, a căror soluționare intră în competența instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rafo” — S.A. din Onești în Dosarul nr. 805/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 236

din 9 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Palace” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 4.893/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar, prin care partea Sanda Maria Negropontes solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.893/2005, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 3 și ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Societatea Comercială „Palace” — S.R.L. din Timișoara cu prilejul soluționării unei cereri de pronunțare a unei ordonanțe președințiale de suspendare provizorie a executării.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 300 alin. 3 și ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1)—(3), art. 53, art. 124 alin. (2) și în art. 129. În acest sens arată că imposibilitatea promovării unei căi de atac împotriva încheierii de suspendare provizorie a executării „acordă un privilegiu părții în favoarea căreia se acordă suspendarea, contravenind dreptului la un proces echitabil și presupunând o discriminare”, iar „conceptul de proces echitabil implică existența mai multor grade de jurisdicție, a căilor de atac

exercitate împotriva hotărârilor judecătorești și, pe cale de consecință, posibilitatea exercitării acestor căi de atac de către toate părțile din proces”.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și ar trebui admisă, deoarece „prin imposibilitatea exercitării căii de atac se aduce atingere substanței dreptului procesual al părții interesate, lipsindu-l de egalitate, în raport cu cealaltă parte, precum și de efectivitate”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși autorul excepției se referă la dispozițiile art. 300 alin. 3 și ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, din motivarea sa rezultă cu claritate că acesta critică, în fapt, numai soluția cuprinsă în art. 403 alin. 4, referitoare la inexistența unei căi de atac împotriva încheierii de suspendare provizorie a executării. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie așadar dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Textul criticat are următoarea formulare: *„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac. Cauțiunea care*

trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1)–(3), art. 53, art. 124 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, înfăptuirea justiției și, respectiv, folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Art. 403 din Codul de procedură civilă reglementează regimul general al suspendării executării unei hotărâri judecătorești până la soluționarea contestației la executare sau a unei alte cereri privind executarea silită. Dispozițiile alin. 4 din același articol prevăd posibilitatea ca președintele instanței să dispună, pe calea ordonanței președințiale, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare, care se judecă potrivit regulilor de procedură din dreptul comun. Așadar, suspendarea provizorie se dispune ca o măsură vremelnică, în scopul păstrării unui drept care s-ar păgubi

prin întârziere ori al prevenirii unei pagube iminente care nu s-ar putea repara.

Împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus o asemenea suspendare provizorie nu se poate promova nici o cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la folosirea căilor de atac și la înfăptuirea justiției, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2), poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională, cu valoare de principiu, în Decizia Plenului nr. 1/1994, unde s-a reținut că „legea poate exclude folosirea unor căi de atac, fie pentru a reduce cheltuielile ocazionate de proces datorită modicității obiectului în litigiu, fie din motive de celeritate sau de protecție a unor interese sociale, fie pentru că natura cauzei impune o rezolvare promptă și definitivă“.

Curtea observă, de asemenea, că art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu conține măsuri discriminatorii care ar contraveni principiului egalității în fața legii, întrucât măsura instituită prin acesta se ia în considerare naturii urgente a cauzelor, iar nu a persoanelor care o solicită, acestea beneficiind de un tratament egal în fața legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Palace“ — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 4.893/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 114524